

ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΒΟΥΡΑΣ

Ο δρόμος
του κομμένου λώρου

 ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΡΜΟΣ

ΟΙ ΕΞΙ ΣΤΑΘΜΟΙ

Σταθμός Ι – Η Κάθοδος

Κατώφλι

Η πορεία αρχίζει με την κάθοδο.
Από το φως στο σκότος.
Από τη γνώση στον φόβο.
Από την ενέλιξη στη δοκιμασία.

Στο σκότος.
Πέρα από τη λήθη.
Πέρα από τη μνήμη.
Στη φώτιση.
Στο όριο.

Συνάντηση.
Δοκιμασία αντοχής.
Αίσθηση ετοιμότητας.

Το βλέμμα ορθάνοιχτο,
γαλήνιο,
σταθερό.

Δεν είναι κόλαση το σκότος.
Όριο μύησης.
Πεδίο ευδαιμονίας.

Όποιος περνά στο άγνωστο
δεν γνωρίζει τον δρόμο.
Τον βρίσκει.
Τον χάνει.
Τον ξαναβρίσκει.

Κάθοδος

Σκότος.
Άβυσσος του αόρατου.
Κρύφια νύχτα.
Ιερός γνόφος.
Βυθόφως σιωπηρό.
Σκιά αφανέρωτων μορφών.
Αχνοσκοτεινό πέπλο.

Δοκιμασία.
Πύρινο ανάβαθρο.
Διάβαση οδύνης.
Μύηση στην αντοχή.
Κύκλος κρυφών πειρατηρίων.
Στιγμή του άχρονου επόπτη.

Καμπή.
Πορεία προς το ακίνητο
μέσα από την πύλη των σκιών.

Λύτρωση.
Άρση του βάρους.
Αναλαμπή εσωτερικού φωτός.

Αποκάλυψη.
Αχνοφέγγει το Ένα –
άπειρο και απειροστό.
Φως άρρηκτης σιγής.

Σβήνει ο πόνος.
Ανέλπιστη χάρις.
Αναστροφή της έξης.
Επιστροφή της θέλξης.

Όλα οδηγούν
στο αιώνιο Ένα.

Ανέλιξη.
Έγερση ψυχής.
Υπέρβαση πλάνης.
Ένωση πνευματική.

Έρωτας.
Με το Όλον.
Με το Κενό.

Ανάβαση σπειροειδής.
Συστροφή γύρω από αόρατο κέντρο.
Στην ύλη του σκότους.
Στο άχραντο φως.
Στο απόλυτο χάος.

Ριγεί η ψυχή –
Είμαι Αυτό.
Το αιώνιο Ένα.

Αναστοχασμός Ι

Πηγή των πάντων –
το σκότος.
Το βάθος.
Όχι το φως.

Το χάος.
Ο φόβος του αγνώστου –
μήτρα εμπειριών.
Η απειλή του φόβου –
μήτρα δεινών.

Το βίωμα γεννά την ερμηνεία.
Η σκέψη πλάθει εικόνες.
Πείθει τον μέσα άλλο.
Παρασύρει τον έξω άλλο.
Μεσολαβεί.

Θεριεύει η ψευδαίσθηση.
Σιγοσβήνει ο πόθος.
Αέναος κύκλος η πλάνη.

Ψυχές δέσμιες της ερμηνείας.
Πόνος –
έρωτας για το χαμένο.
Κενό –
η αρχή και το τέλος.

Παραλύει η σκέψη.
Ησυχάζει ο ψυχισμός.

Η αίσθηση γίνεται έκ-σταση.
Εν-αίσθηση.
Βίωμα.
Πνεύμα.

Συνείδηση άλλου τινός.
Συνείδηση αυτής καθ'αυτής της συνείδησης.
Εν-συνειδησία.
Αυτο-επίγνωση.
Αυτο-γνωσία.

Αναστοχασμός II

Ερμής και Ορφέας.
Δίδυμες όψεις του Όλου.

Άσμα της ερμηνείας –
ερμηνεία του άσματος.

Τριαδικός Ερμής.
Βίωμα, έκφραση, επικοινωνία –
ο Τρίκστερ της ερμηνείας.

Αδιαίρετος Ορφέας.
Ο επόπτης που υμνεί
το αιώνιο Ένα.
Το ζοφερό, υπέρλαμπρο Είμαι.

Πώς να συλλάβει η σκέψη
το Είμαι;

Σημεία, εικόνες και προβολές –
ψευδαισθήση, πλάνη.

Δίχως όνομα,
δίχως μορφή.

Ο ψυχισμός ερωτοτροπεί
με το Είμαι.

Σβήνει στο Ένα,
στο Όλον,
στο αγέννητο Άλλο.

Η πρώτη κίνηση –
παλμός.
Δόνηση.
Ενέργεια.
Κραδασμός.
Φανέρωση.
Βίωμα.
Ανάσα.
Σώμα.

Ροή –
τα νέα όντα.

Φαρμάκι

Το φαρμάκι του φόβου
πίνω γουλιά γουλιά.

Έμαθα ν' αντέχω
τον μεγάλο θάνατο,
την απειλή
για την απώλεια του Εγώ.

Πίνω όλο και πιο πολύ
τον φόβο του θανάτου –
κορμί φαρμακωμένο
λίγο λίγο.

Πιστά ακολούθησα
τη συμβουλή σου, Μιθριδάτη.
Δεν σκέφτηκα ποτέ
πως ήμουν μόνος.

Όμως απόψε
δεν θα πιω ούτε σταλιά
από του φόβου το πιοτό
το φοβερό φαρμάκι.

Τον φόβο αυτόν
δεν τον φοβάμαι πια.

Αν είναι να 'ρθει,
ας έρθει γρήγορα

η απειλή,
η ματαίωση,
η λήθη.

Ό,τι είναι να γενεί,
ας γίνει τώρα –
να τελειώνουμε.

Θρασύδειλα φαντάσματα,
νομίσματα του νου,
γεννήματα άνομα
μακριά από τη φύση.

Βρικόλακες
ρουφούν ζωή από τη ζωή,
χωρίς σκιά,
χωρίς πνοή.

Δαίμονες
στοιχειώνουν την ψυχή.

Παράσιτα
θνητών που ανησυχούν
για την εικόνα τους.

Αχ, Μιθριδάτη,
ακόμη σε κατατρέχει ο Νάρκισσος.